ΑΠΟ ΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

ΖΩΝΤΑΝΟΙ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ

Πῶς ὁ γνωστός μας Ταχράν θριαμβεύει στὸ Παρίσι.—Νουρεντίν, ὁ ἀληθινὸς φακίρης καὶ ἡ ἱστορία του.—Τὶ διηγεῖται ὁ Ἄγγλος ταγματάρχης κ. Λάμπς.—Σκηναὶ στὰ βουνὰ τῶν τῶν Ἰνδιῶν.—Ἑκατὸ χρόνια κάτου ἀπὸ τὴ γῆ!—Ὁ Ἐπιμενίδης σ'ἕνα σπήλαιο τῆς Κρήτης.—«Οἱ ἑπτὰ ἅγιοι ὑπνώττοντες» καὶ τὸ χειρόγραφο τοῦ Βατικανοῦ.

Ὁ ψευδοφακίρης Ταχράν—Μπέης, τὸν ὁποῖον ἐξηυτέλισε πέρσι στὰς Ἀθήνας ὁ Πλακιώτης ὀδοντοτάτρὸς κ. Μαϊχός, ἀποκαλύψας ὅλας τὶς κατεργαριές του καὶ τὸν ἀνάγκασε νὰ φύγῃ πρῶτα γιὰ τὶς ἐπαρχίες καὶ ἀπὸ κεῖ γιὰ τὴν Εὐρώπη, βρίσκεται τώρα στὸ Παρίσι, ὅπου... θριαμβεύει! Οἱ ἀφελεῖς Παρισινοὶ γεμίζουν τὰ θέατρα ὅπου δίνει τὶς παραστάσεις του, αἱ ἐφημερίδες τοῦ ἀφιερώνουν ὁλόκληρα ἄρθρα γραμμένα μετὰ πάσης σοβαρότητος ἀπὸ Ἀκαδημαϊκούς, ἰατροὺς, καὶ ἄλλους λογίους ἢ ἐπιστήμονας.

Ἀλλ' ἂν ὁ Ταχράν εἶνε ἁπλούστατα ἕνας ἀγύρτης, ὑπῆρξαν ὅμως καὶ ὑπάρχουν ἀκόμη εἰς τὰς χώρας τῆς Ἀνατολῆς ἀληθινοὶ φακίραι, τῶν ὁποίων τὰ θαυμάσια εἶδαν καὶ διηγοῦνται περιηγηταὶ ἀξιόπιστοι. Καὶ πρῶτος ὁ Ἄγγλος ταγματάρχης κ. Λάμπς. Ὅταν βρισκότανε στὴ Λαχώρη, εἶχε ἀκούσει γιὰ ἕνα φακίρη ὁ ὁποῖος ζοῦσε διαρκῶς στὰ βουνὰ καί, ὅπως λέγανε οἱ κάτοικοι, μποροῦσε νὰ μείνῃ πολὺν καιρὸ μέσα σὲ τάφο, σὲ κατάσταση φαινομενικοῦ θανάτου, καὶ νὰ ξαναγυρίζῃ στὴ ζωὴ ἅμα τὸν ἐξέθαπταν. Ὁ ταγματάρχης στὴν ἀρχὴ δὲν ἐπίστευψε. Γιὰ νὰ πεισθῇ ἐκάλεσε τὸν φακίρη καὶ τὸν παρακίνησε νὰ ὑποβληθῇ στὸ πρωτοφανὲς πείραμα, μὲ τὴν ἀπειλὴ ὅτι θὰ ἐλάμβανε ὅλα τὰ μέτρα γιὰ ν' ἀνακαλύψῃ ἐνδεχομένην ἀπάτην.

Ὁ φακίρης ὑπήκουσε καὶ ἀπεφάσισε νὰ ὑποστῇ τὸν ἐνταφιασμὸ του γιὰ νὰ σιερεώσῃ τὴ φήμη του. Στὴν ὡρισμένην ἡμέρα ἔπεσε σὲ νάρκη. Δὲν ἔδειχνε κανένα σημεῖο ζωῆς. Στὴν κατάστασι αὐτὴν τὸν παρέλαβαν καὶ ἀφοῦ τὸν ἐτύλιξαν μέσα σὲ λινὸ πανί, τὸ ὁποῖον ἐσφράγισε ὁ ταγματάρχης, τὸν ἔβαλαν μέσα σ' ἕνα κασσόνι τὸ ὁποῖον ἐπίσης ἐσφράγισαν καὶ ἐξησφάλισαν μὲ μεγάλο λουκέτο. Τὸν ἔτσι νεκρὸν φακίρην μετέφεραν ἐξωτῆς πόλεως καὶ τὸν θάψανε σ' ἕνα περιβόλι. Ἔπειτα ἔσπειραν ἐπάνω στὸν τάφο του κριθάρι, ἔχτισαν τοῖχο γύρω καὶ ἔβαλαν φρουρὰ γιὰ νὰ ἐπιτηρῇ τὸν ἐνταφιασθέντα νεκρόν. Μετὰ 40 ἡμέρες-σύμφωνα μὲ τὰ ὁρισθέντα-πολλοὶ Ἄγγλοι μὲ τὸν ταγματάρχην Λάμπς παρευρέθησαν στὴν ἐκταφή. Μεταξὺ αὐτῶν ἦτο καὶ ὁ γνωστὸς φιλόσοφος Φρειδερῖκος Μπέρνς. Καὶ ἀφοῦ ἀνέσκαψαν τὸν τάφο καὶ ἔσυραν ἔξω τὸ κιβώτιο, τὸ ἀνοίξανε καὶ βρῆκαν τὸ σῶμα του στὴν κατάστασι ποῦ τὸ ἄφησαν πρὸ 40 ἡμερῶν, σκληρὸ καὶ ἀλύγιστο. Ὅλοι ὅσοι εἶδαν με πόσο μεγάλο κόπο, μὲ ζεστὰ πανιὰ στὸ κεφάλι του, μὲ ἐμφυσήσεις ἀέρος σ'αὐτιά του καὶ στὸ στόμα του, μὲ τριψίματα στὸ κορμί του, τὸν ξανάφεραν στὴ ζωή, ὅλοι αὐτοὶ δὲν εἶχαν πειὰ καμμιὰ ἀμφιβολία γιὰ τὸ πείραμα.

Ὁ φακίρης αὐτὸς ὠνομάζετο Νουρεντίν. Ἄλλος ἀξιωματικὸς Ἄγγλος, ὁ κ. Μπάκεν, διηγεῖται ὅτι τὸν ἴδιο φακίρη τὸν ἐκράτησε ἐνταφιασμένον, στὰ ὄρη τοῦ Δαχέμου ἐπὶ τέσσαρες συνεχεῖς μῆνες. Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ ἔξύρισε τὴ γενειάδα του, ὅταν δὲ τὸν ἐξέθαψαν εὑρέθηκε τὸ πρόσωπό του χωρὶς τρίχες, ὅπως ἦταν ὅταν τὸν ἔβαλαν στὴ γῆ. Τοῦτο εἶναι μιὰ ἀπόδειξις τῆς μέσης καταστάσεως τοῦ φακίρη, μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου.

Ὕστερ' ἀπὸ λίγα χρόνια, ὁ Νουρεντὶν φάνηκε στὸ Ἰνδοστάν, ὅπου δέχτηκε νὰ τὸν θάψουν καὶ πάλι. Τότε πειὰ ἡ φήμη του ἐπῆρε δρόμο. Οἱ ἰθαγενεῖς ἄρχισαν νὰ τὸν πιστεύουν ἅγιο. Ὁ Νουρεντὶν προτιμοῦσε νὰ κρεμιέται τὸ φέρετρό του ἐπάνω ἀπὸ τὸν τάφο του στὸν ἀέρα, γιὰ ν' ἀποφεύγῃ τὰ μεγάλα ἄσπρα μυρμήγκια ποὺ ἔβγαιναν ἀπὸ τὸ χῶμα.

***

Ὁ ἰατρὸς Μὰκ Νέϊλ, ἔκανε πολλοὺς κόπους στὶς πεδιάδες τῶν Ἰνδιῶν, στὶς ὄχθες τοῦ Γάγγου, στὰ βουνὰ τοῦ Κασμὶρ γιὰ νὰ βρῇ ἕναν τέτοιο φακίρη καὶ νὰ τὸν ὁδηγήσῃ, ἂν ὄχι στὴν Εὐρώπῃ, τοὐλάχιστον μέχρι τῆς Καλκούτας, μὴ λογαριάζοντας τὰ ἔξοδα. Πολλοὶ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐζήτησε πληροφορίες τοῦ ἀπήντησαν ὅτι οἱ φακίραι αὐτοὶ δὲν δίνουν καμμιὰ ἀξία στὰ χρήματα: «Δίνουν ὅμως μεγάλη ἀξία στὶς ὑλικὲς ἀπολαύσεις» ἀπάντησε ὁ δόκτωρ Νεϊλ, ὁ ὁποῖος ἤξερε πόσο λέγνοι εἶνε οἱ φακίραι. Μὲ δυσαρέσκεια δὲ τὸν ἄκουσαν νὰ τοὺς λέῃ ὅτι ὁ φακίρης ποὺ ἐνταφιάστηκε στὴ Λαχώρη ὑπῆρξε ἄνθρωπος ἀκόλαστος, αἰσχρός, καὶ γιὰ τοῦτο θὰ εἶχε ἐξορισθεῖ ἀπὸ τὴν ἀστυνομία τῆς χώρας του, ἂν τὴν τελευταία στιγμὴ δὲν ἐπληροφορεῖτο ὅτι πρόκειται νὰ τὸν ἐξορίσουν καὶ ἔφευγε κρυφὰ μὲ μιὰ γυναῖκα τῆς φυλῆς τῶν Κατρανῶν. Τὸ ἐρωτικὸ ζεῦγος πλανήθηκε στὰ βουνά. Ἐκεῖ ὁ Νουρεντὶν ἀπέθανε καὶ σύμφωνα μὲ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου τὸ σῶμα του ἐκάη.

Βέβαια, δὲν εἶνε εὔκολο νὰ μιμηθῇ κανεὶς τὴν τέχνη τοῦ φακίρη. Χρειάζεται κατάλληλη ἰδιοσυγκρασία καὶ μακρὰ ἀξάσκησις.

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ Σάχης εἰς τὴν Ἔκθεσιν

Ὁ πρὸ ὀλίγου ἐκπεσὼν τοῦ θρόνου του Σάχης τῆς Περσίας, ἐπισκεφθεὶς πρὸ ἐτῶν τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν τοῦ Λονδίνου εἶδε μεταξὺ ἄλλων ἀρκετοὺς ζωγραφικοὺς πίνακας. Ἀπὸ αὐτοὺς ἄρεσε στὴν Α. Μεγαλειότητα ἕνας ποὺ παρίστανε δυὸ χαριτωμένα πράγματι γαϊδουράκια. Ὅταν ὅμως ἄκουσε ὅτι ἡ ἀξία του ἦταν 160 λίρες ἀγγλικὲς ξαφνιάστηκε, γιατὶ δὲ μποροῦσε νὰ καταλάβῃ πῶς εἶταν δυνατὸν ἕνα ζωγραφισμένο γαϊδοῦρι νὰ στοιχίζῃ περισσότερο ἀπὸ ἕνα ζωντανό, ποὺ μποροῦσε κανεὶς νὰ τ' ἀγοράσῃ τότε καὶ μὲ δύο ἀγγλικὲς λίρες. Τότε κάποιος δημοσιογράφος διὰ νὰ τὸν εἰρωνευθῇ εἶτε ὅτι γιὰ ἕνα ζωγραφισμένο γαϊδουράκι δὲν χρειάζεται οὔτε τροφή, οὔτε τίποτε ἄλλο. Ἀλλὰ καὶ ὁ Σάχης ὁ ὁποῖος ἔχει ἀρκετὴν ἀντίληψι τοῦ ἀπήντησε:

— Ναί, ἀλλὰ δὲ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ καβαλλήσῃ...

***

Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ Δουμᾶ.

Ἄρεσε πολὺ στὸν Ἀλέξανδρο Δουμᾶ νὰ ὑπερηφανεύεται γιὰ τὶς μεγάλες ἀμοιβές, τὶς ὁποῖες ἔπαιρνε ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες γιὰ τὴ συνεργασί ι του.

— Καὶ ποιὰ εἶνε ἡ μεγαλητέρα σας ἀμοιβή; τὸν ἐρώτησε κάποτε ἕνας κύριος σὲ μιὰ συναναστροφή.

— Δέκα φράγκα γιὰ κάθε γραμμή, ἀπάντησε ὁ Δουμᾶς.

— Μὰ αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε, τοῦ εἶπε τότε ὁ ἄγνωστος. Τὶ νὰ κῶ ἐγὼ ποὺ γιὰ κάθε γραμμὴ πέρνω πεντακόσιες χιλιάδες φράγκα;

— Γιὰ κάθε γραμμὴ μισὸ ἑκατομμύριο! ἀπάντησε ὁ Δουμᾶς χαμογελῶντας εἰρωνικά. Καὶ τί εἶσθε, παρακαλῶ;

— Ἐργολάβος σιδηροδρόμων...

***

Μὴ γνώτω ἡ δεξιά...

Ὁ διάσημος συνθέτης Σοῦμαν ἐπισκέφθηκε κάποτε ἕνα μοναστῆρι, ὅπου ὑποχρεώθηκε ν' ἀκούσῃ ὅλες τὶς παραφωνίες ἑνὸς κομματιοῦ τὸ ὁποῖο ἔπαιξε στὸ ἁρμόνιο ὁ ἡγούμενος πρὸς τιμή του:

Ὅταν ἐτελείωσε τὸ παίξιμο ὁ ἡγούμενος ἐζήτησε τὴ γνώμη τοῦ Σοῦμαν περὶ τῆς ἐκτελέσεως.

Ὁ Σοῦμαν, ἀφοῦ δίστασε λιγάκι, τοῦ ἀπάντησε:

— Τὶ νὰ σᾶς πῶ; παίξατε σύμφωνα μὲ τὰ παραγγέλματα τοῦ Εὐαγγελίου...

— Δηλαδή;

—Νὰ σᾶς πῶ, σεβασμιώτατε: ἡ ἀριστερά σας δὲν εἴξευρε τὶ ποιεῖ ἡ δεξιά σας...

Οἱ φακίραι κόβουν μιὰ πέτσα ποὺ εἶνε κάτω ἀπὸ τὴ γλῶσσα καὶ τὴ συγκρατεῖ—τὸ λεγόμενον «ὑπογλωττίδιον»—καὶ ἔτσι ἡ γλῶσσα ἀφίνεται ἐλεύθερη. Ἔπειτα τὴν τρίβουν μὲ μῖγμα βουτύρου καὶ βερτράμης, τὴν τραβοῦν συνεχῶς καὶ τὴν μακραίνουν τόσο, ὥστε κατὰ τὸν ἐνταφιασμό τους τὴν περιτυλίγουν περὶ τὸν φάρυγγα καὶ βουλώνουν τὰ κενὰ τοῦ φάρυγγος ποὺ συγκοινωνοῦν μὲ τὴ μύτη. Αὐτὸ γίνεται γιὰ νὰ κλεισθῇ ἀτμοσφαιρικὸς ἀέρας μέσα στὸ κεφάλι τους. Διηγοῦνται ὅτι ὁ φακίρης Νουρεντὶν λίγες μέρες πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ του ἐπῆρε καθάρσιο καὶ γιὰ πολλὲς μέρες ὕστερα τρεφόταν μόνο μὲ γάλα. Τὴν ἡμέρα τοῦ ἐνταφιασμοῦ του ἀντὶ τροφῆς κατέπιε, λίγο—λίγο, μιὰ λινὴ ταινία πλάτους 3 δαχτύλων καὶ μάκρους 23 μέτρων, τὴν ὁποίαν ἔβγαλε ἀμέσως. Τοῦτο ἔκανε γιὰ νὰ καθαρίσῃ τὸ στομάχι του! Ὅσο παράδοξα καὶ ἂν μᾶς φαίνωνται αὐτά, ἀνάγκη νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι οἱ φακίραι, διὰ τῆς ἐξασκήσεως καὶ τῆς κληρονομικότητος, κατόρθωσαν νὰ γείνουν κύριοι τῶν διαφόρων ὀργάνων τοῦ σώματός των καὶ νὰ διευθύνουν κατὰ βούλησιν τὰς σωματικάς των λειτουργίας.

Τὰ παλαιὰ Ἰνδικὰ κείμενα γράφουν ὅτι στὸ Ἀμριτσίρ, στὰ χρόνια τοῦ Γκούρου-Ἄρδεν-Σίγκ, πρὸ τριακοσίων ἐτῶν, ἕνας φακίρης ὀνόματι Ὑόγκι βρέθηκε θαμμένος μέσα στὴ γῆ, πλάγι του δὲ εὑρῆκαν ὁδηγίες, μὲ ποιὸν τρόπο θὰ τὸν ξαναφέρουν στὴ ζωή.

Ὁ φακίρης αὐτὸς ἔμεινε κάτω ἀπὸ τὸ χῶμα 100 χρόνια καὶ ἅμα ξαναγύρισε στὴ ζωὴ διηγότανε πολλὰ γιὰ τὴν ἐποχή του.

***

Τὰ θαύματα τῶν φακιρῶν μᾶς θυμίζουν διαφόρους θρύλους τῆς Ἱστορίας. Τὸν Ἐπιμενίδην, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἐκοιμήθη σαράντα χρόνια σ' ἕνα σπήλαιο τῆς Κρήτης καὶ ὅταν ξύπνησε βρέθηκε μπροστὰ σὲ καινούριο κόσμο. Τοὺς «ἁγίους ἑπτὰ ὑπνώττοντας», οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὸ χειρόγραφον τοῦ Βατικανοῦ, ἐτάφησαν μόνοι τους ζωντανοὶ εἰς ἕνα σπήλαιο, κοντὰ στὴν Ἔφεσο, στὰ χρόνια τοῦ Αὐτοκράτορος Δεκίου (250 μ. Χ) γιὰ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὸν διωγμὸν τῶν Χριστιανῶν καὶ ἐξύπνησαν 150 ἔτη ἀργότερα, ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατορίας Θεοδοσίου τοῦ Β'.

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΤΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,,
ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΕΣ, ΘΗΝΙΟΤΑΤΕΣ
Ὁ Τόμος δρχ. 12